

Wet en evangelie

Wat in het oude testament geschreven staat, is een afschaduwing van de werkelijkheid in het nieuwe verbond.

We gaan naar Deut. 30:11 en verder:

11 Want dit gebod, dat ik u heden opleg, is niet te moeilijk voor u en het is niet ver weg.

12 Het is niet in de hemel, zodat gij zoudt moeten zeggen: Wie zal opstijgen ten hemel, het voor ons halen, en het ons doen horen opdat wij het volbrengen?

13 En het is niet aan de overkant der zee, zodat gij zoudt moeten zeggen: Wie zal oversteken naar de overkant der zee, het voor ons halen, en het ons doen horen opdat wij het volbrengen?

Zo was het onder de wet. Het gebod was niet te moeilijk en niet te ver weg. Ze hoefden geen

grote inspanningen te plegen om het woord naar zich toe te halen; ze hoefden niet op te stijgen naar de hemel om het daar te halen, en ze hoefden ook niet een grote reis te maken naar de overkant ter zee om het dáár op te halen.

14 Maar dit woord is zeer dicht bij u, in uw mond en in uw hart, om het te volbrengen.

15 Zie, ik houd u heden het leven en het goede voor, maar ook de dood en het kwade:

Vers 14 zegt, dat het woord zeer dicht bij ze was, in hun mond en in hun hart om het te volbrengen. Het goede brengt het leven voort en het kwade de dood.

Nu gaan we naar het nieuwe testament en lezen in Romeinen 10:4 en verder:

4 Want Christus is het einde der wet, tot gerechtigheid voor een ieder, die gelooft.

Christus is het einde van de wet. De wet doet namelijk de zonde kennen maar kon ons geen innerlijke overwinning brengen. Mozes zei: Doe het gebod en je zult daardoor leven, zoals in vers 5 staat:

5 Want Mozes schrijft: De mens, die de gerechtigheid naar de wet doet, zal daardoor leven.

Maar in het evangelie gaat het niet om de wet, die krachteloos is door het vlees. Met andere woorden:

Het vlees is sterker dan de wet en de mens komt niet, door het houden van wetten en wetjes, tot overwinning.

Het gaat om geloof in het volbrachte werk van Christus en wat de Geest daardoor in ons wil doen. We lezen daarom in vers 6 t/m 8:

6 Maar de gerechtigheid uit het geloof spreekt aldus: Zeg niet in uw hart: Wie zal ten hemel opklimmen? namelijk om Christus te doen afdalen;

7 Of: Wie zal in de afgrond nederdalen? namelijk om Christus uit de doden te doen opkomen.

8 Maar wat zegt zij? Nabij u is het woord, in uw mond en in uw hart, namelijk het woord des geloofs, dat wij prediken.

Het gaat dus om het: woord des geloofs. En dat is nabij, in onze mond en in ons hart.

Als wij namelijk met onze mond belijden dat Hij Heer is in ons leven en met ons hart geloven in de kracht van zijn opstanding, dan zullen wij behouden worden:

9 Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden.

Alleen door de Geest kan dit leven lukken en daarom staat er zo mooi in Deut. 31:3 waar Jozua een afschaduwing is van Jezus.

3 De Here, uw God, zelf zal voor u uit overtrekken; Hij zelf zal die volken voor u verdrijven en verdelgen, zodat gij hun land in bezit kunt nemen; Jozua zal voor u uit overtrekken, zoals de Here geboden heeft.

Hier is Jozua een beeld van de Here Jezus, die voor ons de weg door het vlees gebaad heeft (Hebr. 10:19/20).

En het beloofde land een beeld van het verkrijgen van de vruchten van de Geest en het leven van God.

De reuzen en de vijanden zijn een beeld van de zonde in het vlees daarbij aangestuurd door de geestelijke boosheden in de lucht.

4 En de Here zal met hen doen, zoals Hij gedaan heeft met Sichon en Og, de koningen der Amorieten, die Hij heeft verdelgd; en met hun land.

5 De Here zal hen aan u overleveren, en gij zult met hen

doen geheel overeenkomstig het gebod, dat ik u gegeven heb.

6 Weest sterk en moedig, vreest niet en siddert niet voor hen, want de Here, uw God, zelf gaat met u; Hij zal u niet begeven en u niet verlaten.

Dat zijn beloften ook voor ons: Wees sterk en moedig en vreest niet en weest niet bang voor de vijanden.

7 Toen riep Mozes Jozua en zeide tot hem in tegenwoordigheid van geheel Israël:

Wees sterk en moedig, want gij zult met dit volk komen in het land, waarvan de Here hun vadersen gezworen heeft, dat Hij het hun geven zou, en gij zult het hen doen beërven.

8 Want de Here zelf zal voor u uit trekken, Hij zelf zal met u zijn, Hij zal u niet begeven en u niet verlaten; vrees niet en word niet verschrikt.

Wat een heerlijke belofte ook voor ons; de Heere zelf zal voor ons uittrekken. Hij Zelf zal het doen en wij volgen.

En nu gaan we naar Romeinen 8:3/4 waar staat:

Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak was door het vlees; God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees,

Opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest.

In de Staten Vertaling staat voor vers 3:

Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was.

De wet is goed (en alle wetten en regels uit het nieuwe testament zijn ook goed) maar uit vers 3 blijkt dat het onmogelijk is om ze uit eigen

kracht te houden, omdat ze door het vlees krachteloos zijn.

Van dat besef moet ik dus doordrongen zijn bij elk gebod, ook in het nieuwe testament:

Het is voor mij als mens onmogelijk, omdat het vlees sterker is.

En nu komt de heerlijke waarheid: God zond zijn Zoon juist in dat ellendige vlees – zoals vers 3 zegt "In een vlees aan dat der zonde gelijk" en God veroordeelde in het vlees van Jezus de zonde.

En nu kan de eis der wet toch in ons vervuld worden namelijk als wij in de Geest wandelen. Dan gaat het meer en meer gelukken in ons leven.

Naar de mens is het voor mij dan onmogelijk maar dan ga ik leven uit de overwinning, die Jezus behaalde.

En nu gaan we weer naar Romeinen 8:12 en verder:

Derhalve, broeders, zijn wij schuldenaars, maar niet van het vlees, om naar het vlees te leven.

Jezus heeft ons niet vrijgemaakt van de tegenwoordigheid van de zonde in ons vlees, maar wel van haar kracht. Daarom staat hier zo gezegend, dat wij geen schuldenaars zijn van het vlees.

Het vlees kan wel in ons woelen en werken en er kan van alles uit ons vlees omhoog komen.

Wij weten immers dat ook Paulus schreef in Romeinen 7:17

Want ik weet, dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont.

In zijn hart woonde wel goed, namelijk Christus. Maar in zijn vlees woonde geen goed en zo is het ook met ons.

Maar omdat Christus ons heeft vrijgemaakt door zijn dood, door zijn kostbaar bloed, zijn

wij geen schuldenaars van het vlees.

We gaan verder met Romeinen 8:12

Derhalve, broeders, zijn wij schuldenaars, maar niet van het vlees, om naar het vlees te leven.

Nee, daar zijn wij geen schuldenaars van. Een schuldenaar moet zijn schuld betalen. Wij zijn geen schuldenaars van het vlees.

Ondanks dit verlossingswerk van Jezus kunnen wij als christenen toch nog wel naar het vlees leven, in plaats van dat wij de Geest toestemming geven om de werkingen van ons lichaam te doden.

Het is: of of.

Het is: indien of indien.

Want indien gij naar het vlees leeft, zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zult gij leven.

14 Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods.

Het woordje "want" waarmee vers 14 begint, verwijst naar vers 13. Het is duidelijk, dat als wij naar het vlees leven, de Geest Gods ons niet zo kan leiden als Hij dat wil.

Maar wel als wij door de Geest de werkingen van het lichaam doden. Dan zullen wij leven en door de Geest Gods geleid worden.

14 Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods.

15 Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader.

Wat staan hier weer een heerlijke woorden: We hebben niet ontvangen een geest van slavernij. We hebben niet

ontvangen een geest van vrees. Wat hebben wij dan wel ontvangen?

Maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader.

Die Geest hebben wij ontvangen: de Geest van het zoonschap. Jezus is de Zoon van God maar wij zijn geadopteerde zonen. Daarom kunnen wij God ook Abba, Vader, noemen.

Nu is het goed om dat ook met de mond te belijden: Ik ben geen slaaf maar een zoon. God is mijn Vader en ik vrees niet.

Hij Zelf zal de vijanden voor mij verdelgen, als ik zijn Geest daartoe de toestemming geef.

16 Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.

Niet alleen wij zelf weten, dat wij een kind van God zijn, maar de Geest getuigt dat ook in ons hart.

17 Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en mede erfgenamen van Christus.

Omdat God onze rijke Vader is en wij zijn zonen, zijn we dus wettige erfgenamen van God.

Het is pure genade want Hij heeft ons aangenomen tot zonen. Jezus is de Zoon van God en wij zijn aangenomen zonen.

Dus is Jezus onze broeder en zijn wij dus mede erfgenamen van Christus.

Voordat Hij ten hemel voer zij Hij tegen Maria Magdalena:

Ga naar mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar mijn Vader en uw Vader, naar mijn God en uw God. (Joh. 20:17).

En Jezus noemt ons: Mijn broeders! Zijn Vader is onze Vader. Zijn God is onze God.